

Aftenen, medens man samtidig opretholder den Bestemmelse i Loven, som paabyder en anden Række næringsdrivende, der handle med de samme Varer, at lukke deres Butikker Kl. 8. Enhver vil se, at der paa den Maade skabes en meget usund Konkurrence mellem disse to Arter af næringsdrivende. Mindretallets Forslag vil saaledes komme til at virke i høj Grad uretfærdigt, og derfor har jeg ikke kunnet gaa med dertil.

Under det Arbejde, der er foregaaet i Udvalget, har jeg forsøgt at naa en Løsning af dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at man kunde imødekomme Kagebagerne og Konditorerne, og jeg har ogsaa stillet Forslag i den Retning, men har ikke haft det Held at møde Tilslutning til dette mit Forslag. Mit Forslag gik ud paa at begrænse Undtagelsestilfældene fra Lukkeloven til det mindst mulige og gik i Retning af, at kun de, der drive Forretning som Kagebager og Konditor, skulde have en Undtagelsesstilling fra Loven, saa at mit Formaal med Ændringsforslaget var, at ikke ogsaa Bagerne skulde have en saadan Undtagelsesstilling. Thi faa Bagerne en saadan Undtagelsesstilling, maa vi ligeledes give Brød- og Mejeriudsalg, som ogsaa handle med Brød, den samme Stilling, og det har jeg næret stor Betænkelighed ved. Skulle vi give en Undtagelsesstilling til saa store Kredse af næringsdrivende, tror jeg, at enhver maa erkende, at Lukkeloven er i Fare, saa at den vil gaa sin Opløsning i Møde. Det har jeg ikke gerne villet være med til, skønt jeg ikke anerkender den Betragtning, som fremkom fra den højtærede Minister og den ærede Ordfører, at Lukkeloven var given til Fordel for det arbejdende Personale. Det er den nemlig ikke. Den er bleven fremsat fra de næringsdrivendes Side og er jo ikke fremkommen paa Rigsdagens eller Regeringens Initiativ. Den er baaren frem her i Rigsdagen fra de næringsdrivende og har til Formaal at skaffe større Frihed for de næringsdrivende. At det tjenende Personale samtidig kommer til at nyde godt af Loven, erkender jeg, men det har ikke været Lovens Hovedformaal. Men Opnaaelsen af dette Formaal synes jeg har vakt stor Tilfredshed i de næringsdrivendes Kredse, og derfor nærer jeg Betænkelighed ved at stille Forslag, som efter den korte Tid, hvori Loven har virket, maaske vilde medføre en Ophævelse af denne Lov.

Hvis man imidlertid mener, at man skal gøre noget for Kagebagerne og Kon-

ditorerne i Retning af, at de skulde have Lov til at sælge ud af deres Butik ud over det Tidspunkt, Lukkeloven bestemmer, og hvis man mener, at det vilde være rigtigt, at Befolkningen fik Lov til at købe deres Kager ud over dette Tidspunkt, mener jeg, at man maa kunne gaa til den Bestemmelse, som fandtes i det Forslag, som blev forelagt om denne Sag af Regeringen i sidste Samling. I dette Forslag findes en Bestemmelse i Stykke 4 i § 1, som siger, at „Bestemmelsen i nærværende Paragraf ikke kommer til Anvendelse for Udsalg af Brød, Mælk og Kager“. Hvis man vedtager en saadan Bestemmelse, vedtager man en ensartet Bestemmelse for hele den Næringsgren, som omfatter Salget af disse Artikler, og saa gør man ikke Uret mod nogen. Jeg har imidlertid ikke villet stille et Ændringsforslag i den Retning netop af Hensyn til de Konsekvenser, som et saadant Ændringsforslag vilde medføre overfor selve Loven. Jeg vil derfor med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1.

Tolderlund: Som et af Flertallets Medlemmer i Udvalget slutter jeg mig fuldstændig til de Udtalelser, som kom fra Udvalgets Ordfører (H. N. Hansen), og til de Bemærkninger, der ere fremsatte i Betænkningen.

Sagen er jo den, at Lukkelovens Vedtagelse allerede i Fjor fandt Sted under store Vanskeligheder, men med Undtagelse af et enkelt Punkt kom vi dog til en Løsning, som vakte almindelig Tilfredshed. Vanskelighederne fremkom saa paa ny ved Højesteretsdommen og nu senere ved det Forslag, som er kommet fra den højtærede Indenrigsminister, og de Ændringer, som ere bleve stilledes til dette af Mindretallet. Man kan sige, at Forholdet nu er blevet det, at gaar man til Vedtagelse af et af disse to Forslag, har Lukkeloven egentlig langt fra den Betydning, man tillagde den i Fjor. Sagen stiller sig jo saaledes, at ved at imødekomme paa dette enkelte Omraade, gaar man imod de Ønsker, der næres af andre Dele af Befolkningen. — Mit Standpunkt er, at har man faaet Loven, maa den virke lige for alle; man maa finde sig i den almindelige Lukketid, Kl. 8, for Salg ud af Huset, og de, der have Ret til Beværtning — ikke alene Konditorerne, men ogsaa Bagere efter Næringsloven —, maa selvfølgelig ogsaa have ensartet Ret i saa Henseende. At gaa ind paa de Forslag,